Το έγγραφο αυτό συνιστά βοήθημα τεκμηρίωσης και δεν δεσμεύει τα κοινοτικά όργανα

►**B** **ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1798/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ**

της 7ης Οκτωβρίου 2003

για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 218/92

(ΕΕ L 264 της 15.10.2003, σ. 1)

Τροποποιείται από:

		Επίσημη Εφημερίδα		
		αριθ.	σελίδα	ημερομηνία
►**M1**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 885/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004	L 168	1	1.5.2004
►**M2**	Κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1791/2006 του Συμβουλίου της 20ής Νοεμβρίου 2006	L 363	1	20.12.2006

▼B

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΚ) αριθ. 1798/2003 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 7ης Οκτωβρίου 2003

για τη διοικητική συνεργασία στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 218/92

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 93,

την πρόταση της Επιτροπής [1],

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου [2],

τη γνώμη της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής [3],

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

(1) Η πρακτική φοροδιαφυγής και φοροαποφυγής πέραν των συνόρων των κρατών μελών οδηγεί σε απώλεια εσόδων για τον προϋπολογισμό και σε παραβιάσεις της αρχής της φορολογικής δικαιοσύνης, και ενδέχεται να προκαλέσει στρεβλώσεις στην κίνηση των κεφαλαίων και στους όρους του ανταγωνισμού. Κατά συνέπεια, η πρακτική αυτή επηρεάζει τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

(2) Η καταπολέμηση της φοροδιαφυγής στον τομέα του φόρου προστιθεμένης αξίας (ΦΠΑ) απαιτεί στενή συνεργασία μεταξύ των διοικητικών αρχών των επιφορτισμένων σε κάθε κράτος μέλος με την εφαρμογή των διατάξεων που έχουν θεσπισθεί στο συγκεκριμένο τομέα.

(3) Τα μέτρα φορολογικής εναρμόνισης για τη συμπλήρωση της εσωτερικής αγοράς θα πρέπει, συνεπώς, να περιλαμβάνουν την καθιέρωση ενός κοινού συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, σύμφωνα με το οποίο οι διοικητικές αρχές των κρατών μελών οφείλουν να παρέχουν αμοιβαία συνδρομή και να συνεργάζονται με την Επιτροπή, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή εφαρμογή του ΦΠΑ στις παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στις εισαγωγές αγαθών.

(4) Η ηλεκτρονική αποθήκευση και διαβίβαση ορισμένων δεδομένων για τον έλεγχο του φόρου προστιθέμενης αξίας είναι απολύτως απαραίτητη για την ορθή λειτουργία του συστήματος ΦΠΑ.

(5) Οι όροι για την ανταλλαγή και την άμεση πρόσβαση των κρατών μελών στα δεδομένα που έχουν αποθηκευθεί υπό ηλεκτρονική μορφή σε κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να καθορισθούν σαφώς. Οσάκις απαιτείται για την εκπλήρωση των υποχρεώσεών τους, οι επιχειρήσεις θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε ορισμένα από αυτά τα δεδομένα.

(6) Το κράτος μέλος κατανάλωσης έχει την κύρια ευθύνη για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης των μη εγκατεστημένων προμηθευτών με τις υποχρεώσεις τους. Για το σκοπό αυτόν, η εφαρμογή του προσωρινού ειδικού καθεστώτος για τις υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικά, το οποίο προβλέπεται στο άρθρο 26γ της έκτης οδηγίας 77/388/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου

[1] ΕΕ C 270 E της 25.9.2001, σ. 87.
[2] ΕΕ C 284 E της 21.11.2002, σ. 121 και 191.
[3] ΕΕ C 80 της 3.4.2002, σ. 76.

▼B

1977, περί εναρμονίσεως των νομοθεσιών των κρατών μελών, των σχετικών με τους φόρους κύκλου εργασιών — Κοινό σύστημα φόρου προστιθεμένης αξίας: ομοιόμορφη φορολογική βάση ([1]) απαιτεί τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την παροχή πληροφοριών και τη μεταφορά χρημάτων μεταξύ του κράτους μέλους της εγγραφής και του κράτους μέλους κατανάλωσης.

(7) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 1992, περί διοικητικής συνεργασίας στον τομέα των έμμεσων φόρων (ΦΠΑ) ([2]) θέσπισε για τον σκοπό αυτό ένα σύστημα στενής συνεργασίας μεταξύ των διοικητικών αρχών των κρατών μελών και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής.

(8) Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 συμπληρώνει τις διατάξεις της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 19ης Δεκεμβρίου 1977, περί αμοιβαίας συνδρομής των αρμοδίων αρχών των κρατών μελών στον τομέα των αμέσων και εμμέσων φόρων ([3]).

(9) Αυτές οι δύο νομικές πράξεις αποδείχθηκαν αποτελεσματικές μέχρι τώρα αλλά δεν επαρκούν πλέον για την αντιμετώπιση των νέων αναγκών διοικητικής συνεργασίας που προκύπτουν από την όλο και μεγαλύτερη ενοποίηση των οικονομιών εντός της εσωτερικής αγοράς.

(10) Η ύπαρξη, εξάλλου, δύο διαφορετικών νομικών πράξεων για τη συνεργασία στον τομέα του ΦΠΑ αποδείχθηκε τροχοπέδη για την αποτελεσματική συνεργασία μεταξύ των φορολογικών διοικήσεων.

(11) Τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις όλων των ενδιαφερόμενων μερών λειτουργούν σε ανεπαρκές πλαίσιο. Θεωρήθηκε συνεπώς αναγκαίο να θεσπιστούν σαφέστεροι και υποχρεωτικοί κανόνες για τη ρύθμιση της συνεργασίας μεταξύ κρατών μελών.

(12) Πραγματοποιούνται, επίσης, ελάχιστες απευθείας επαφές μεταξύ τοπικών ή εθνικών υπηρεσιών καταπολέμησης της απάτης, επειδή κανόνας είναι η επικοινωνία μεταξύ κεντρικών υπηρεσιών διασύνδεσης. Η κατάσταση αυτή συνεπάγεται ταυτόχρονα περιορισμένη αποτελεσματικότητα, μικρή χρησιμοποίηση του συστήματος διοικητικής συνεργασίας και υπερβολικά μεγάλες προθεσμίες επικοινωνίας. Είναι σκόπιμο συνεπώς να προβλεφθεί η δυνατότητα αμεσότερων επαφών μεταξύ υπηρεσιών, ώστε η συνεργασία να καταστεί αποτελεσματικότερη και ταχύτερη.

(13) Η συνεργασία δεν είναι, τέλος, αρκετά εντατική, εφόσον, εκτός του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών σχετικά με το ΦΠΑ (VIES), γίνονται ελάχιστες αυτόματες ή αυθόρμητες ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Θα πρέπει, επίσης, να εντατικοποιηθούν και να επιταχυνθούν οι ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ διοικήσεων καθώς και μεταξύ αυτών και της Επιτροπής, ώστε να καταπολεμηθεί αποτελεσματικότερα η απάτη.

(14) Θα πρέπει συνεπώς, στον τομέα του ΦΠΑ, να συνδυασθούν και να ενισχυθούν οι διατάξεις περί διοικητικής συνεργασίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 και της οδηγίας 77/799/ΕΟΚ. Για λόγους σαφήνειας, τούτο θα πρέπει να γίνει με μια ενιαία νέα νομική πράξη που θα αντικαταστήσει τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 218/92.

(15) Ο παρών κανονισμός θα πρέπει να μη θίγει τα λοιπά κοινοτικά μέτρα που συμβάλλουν στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής στον τομέα του ΦΠΑ.

([1]) ΕΕ L 145 της 13.6.1977, σ. 1· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2002/92/ΕΚ (ΕΕ L 331 της 7.12.2002, σ. 27).
([2]) ΕΕ L 24 της 1.2.1992, σ. 1· κανονισμός όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 792/2002 (ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 1).
([3]) ΕΕ L 336 της 27.12.1977, σ. 15· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την πράξη προσχώρησης του 1994.

▼B

(16) Για τους σκοπούς του παρόντος κανονισμού, θα πρέπει να εξετασθεί το ενδεχόμενο να περιοριστούν ορισμένα δικαιώματα και ορισμένες υποχρεώσεις που προβλέπονται από την οδηγία 95/46/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Οκτωβρίου 1995, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών ([1]), προκειμένου να διασφαλίσουν τα συμφέροντα που αναφέρει το άρθρο 13 παράγραφος 1 στοιχείο ε) της εν λόγω οδηγίας.

(17) Τα αναγκαία μέτρα για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού θα πρέπει να θεσπισθούν σύμφωνα με την απόφαση 1999/468/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Ιουνίου 1999, για τον καθορισμό των όρων άσκησης των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που ανατίθενται στην Επιτροπή ([2]).

(18) Ο παρών κανονισμός σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από το Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

1. Ο παρών κανονισμός καθορίζει τους όρους σύμφωνα με τους οποίους οι διοικητικές αρχές των κρατών μελών οι οποίες είναι υπεύθυνες για την εφαρμογή της νομοθεσίας για το ΦΠΑ στις παραδόσεις αγαθών και παροχές υπηρεσιών, στην ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών και στις εισαγωγές αγαθών συνεργάζονται μεταξύ τους καθώς και με την Επιτροπή προκειμένου να εξασφαλίσουν την τήρηση της νομοθεσίας αυτής.

Για το σκοπό αυτό, καθορίζει τους κανόνες και τις διαδικασίες που επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών να συνεργάζονται και να ανταλλάσσουν μεταξύ τους όλες τις πληροφορίες που τους επιτρέπουν την ορθή εφαρμογή του ΦΠΑ.

Ο παρών κανονισμός καθορίζει, εξάλλου, τους κανόνες και τις διαδικασίες για την ανταλλαγή ορισμένων πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα, ιδίως όσον αφορά το ΦΠΑ για τις ενδοκοινοτικές συναλλαγές.

Για το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/38/ΕΚ ([3]), προβλέπονται επίσης κανόνες και διαδικασίες όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών με ηλεκτρονικά μέσα για το φόρο προστιθέμενης αξίας σχετικά με υπηρεσίες που παρέχονται ηλεκτρονικώς σύμφωνα με το ειδικό καθεστώς που προβλέπεται στο άρθρο 26γ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, καθώς επίσης για κάθε επακόλουθη ανταλλαγή πληροφοριών και, στο μέτρο που τούτο αφορά τις υπηρεσίες που καλύπτονται από το εν λόγω ειδικό καθεστώς, για τη μεταφορά χρημάτων μεταξύ των αρμόδιων αρχών των κρατών μελών.

2. Ο παρών κανονισμός δεν θίγει την εφαρμογή στα κράτη μέλη των κανόνων αμοιβαίας συνδρομής επί ποινικών θεμάτων.

Άρθρο 2

Κατά την έννοια του παρόντος κανονισμού, νοούνται ως:

([1]) ΕΕ L 281 της 23.11.1995, σ. 31.
([2]) ΕΕ L 184 της 17.7.1999, σ. 23.
([3]) ΕΕ L 128 της 15.5.2002, σ. 41.

▼B

1. «αρμόδια αρχή κράτους μέλους»:

— στο Βέλγιο:

Le Ministre des Finances

De Minister van financiën

▼M2

— για τη Βουλγαρία:

Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите

▼M1

— ως προς την Τσεχική Δημοκρατία:

Ministerstvo financí

▼B

— στη Δανία:

Skatteministeren

— στη Γερμανία:

Bundesministerium der Finanzen

▼M1

— ως προς την Εσθονία:

Maksuamet

▼B

— στην Ελλάδα:

Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών

— στην Ισπανία:

El Secretario de Estado de Hacienda

— στη Γαλλία:

le ministre de l'économie, des finances et de l'industrie

— στην Ιρλανδία:

The Revenue Commissioners

— στην Ιταλία:

il Capo del Dipartimento delle Politiche Fiscali

▼M1

— ως προς την Κύπρο:

Υπουργός Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένος αντιπρόσωπος του

— ως προς τη Λετονία:

Valsts ieņēmumu dienests

— ως προς τη Λιθουανία:

Valstybinė mokesčių inspekcija prie Finansų ministerijos

▼B

— στο Λουξεμβούργο:

l'administration de l'enregistrement et des domaines

▼M1

— ως προς την Ουγγαρία:

Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Kapcsolattartó Irodája

— ως προς τη Μάλτα:

▼M1

Dipartiment tat-Taxxa fuq il-Valur Miżjud fil-Ministeru tal-Finanzi u Affarijiet Ekonomiċi

▼B

— στις Κάτω Χώρες:

De minister van Financiën

— στην Αυστρία:

Bundesminister für Finanzen

▼M1

— ως προς την Πολωνία:

Minister Finansów

▼B

— στην Πορτογαλία:

O Ministro das Finanças

▼M2

— στη Ρουμανία:

Agenția Națională de Administrare Fiscală

▼M1

— ως προς τη Σλοβενία:

Ministrstvo za finance

— ως προς τη Σλοβακία:

Ministerstvo financií

▼B

— στη Φινλανδία:

Valtiovarainministeriö

Finansministeriet

— στη Σουηδία:

Chefen för Finansdepartementet

— στο Ηνωμένο Βασίλειο:

The Commissioners of Customs and Excise,

2. «κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης»: η υπηρεσία που έχει ορισθεί βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 2 με κύρια αρμοδιότητα τις επαφές με άλλα κράτη μέλη στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας,

3. «υπηρεσία διασύνδεσης»: κάθε υπηρεσία εκτός της κεντρικής υπηρεσίας διασύνδεσης, με ειδική εδαφική αρμοδιότητα ή εξειδικευμένη επιχειρησιακή ευθύνη, η οποία έχει ορισθεί από την αρμόδια αρχή σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 3 για να ανταλλάσσει απευθείας πληροφορίες βάσει του παρόντος κανονισμού,

4. «αρμόδιος υπάλληλος»: κάθε υπάλληλος που μπορεί να ανταλλάσσει απευθείας πληροφορίες βάσει του παρόντος κανονισμού για τις οποίες έχει εξουσιοδοτηθεί σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 4,

5. «αιτούσα αρχή»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, μια υπηρεσία διασύνδεσης ή κάθε αρμόδιος υπάλληλος ενός κράτους μέλους που διατυπώνει αίτηση συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής,

6. «αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση»: η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης, μια υπηρεσία διασύνδεσης ή κάθε αρμόδιος υπάλληλος ενός κράτους μέλους που λαμβάνει αίτηση συνδρομής εξ ονόματος της αρμόδιας αρχής,

7. «ενδοκοινοτικές συναλλαγές»: η ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών,

▼B

8. «ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών»: η προμήθεια αγαθών η οποία πρέπει να δηλώνεται στον ανακεφαλαιωτικό πίνακα που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο β) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,

9. «ενδοκοινοτική παροχή υπηρεσιών»: η παροχή υπηρεσιών που καλύπτεται από το άρθρο 28β σημεία Γ, Δ, Ε και ΣΤ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,

10. «ενδοκοινοτική απόκτηση αγαθών»: η απόκτηση του δικαιώματος κατοχής ενσώματου κινητού αγαθού υπό πλήρη κυριότητα, σύμφωνα με το άρθρο 28α παράγραφος 3 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,

11. «αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ»: ο αριθμός που προβλέπεται στο άρθρο 22 παράγραφος 1 στοιχεία γ), δ) και ε) της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ,

12. «διοικητική έρευνα»: όλοι οι έλεγχοι, οι επαληθεύσεις και οι άλλες ενέργειες που διεξάγονται από τα κράτη μέλη κατά την άσκηση των αρμοδιοτήτων τους για τη διασφάλιση της ορθής εφαρμογής της νομοθεσίας για το ΦΠΑ,

13. «αυτόματη ανταλλαγή»: η συστηματική, χωρίς προηγούμενη αίτηση, ανακοίνωση προκαθορισμένων πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος, σε τακτά προκαθορισμένα διαστήματα,

14. «δομημένη αυτόματη ανταλλαγή»: η συστηματική, χωρίς προηγούμενη αίτηση, ανακοίνωση προκαθορισμένων πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος, μόλις οι πληροφορίες αυτές καταστούν διαθέσιμες,

15. «αυθόρμητη ανταλλαγή»: η σε μη τακτά διαστήματα, χωρίς προηγούμενη αίτηση ανακοίνωση πληροφοριών σε άλλο κράτος μέλος,

16. «πρόσωπο»:

    α) φυσικό πρόσωπο·

    β) νομικό πρόσωπο ή

    γ) εφόσον προβλέπεται από την ισχύουσα νομοθεσία, ένωση προσώπων στην οποία αναγνωρίζεται δικαιοπρακτική ικανότητα, χωρίς όμως να έχει το νομικό καθεστώς νομικού προσώπου,

17. «παροχή πρόσβασης»: η παροχή άδειας για την πρόσβαση σε σχετικές ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και τη λήψη δεδομένων με ηλεκτρονικά μέσα,

18. «με ηλεκτρονικά μέσα»: η χρήση ηλεκτρονικού εξοπλισμού επεξεργασίας (συμπεριλαμβανομένης της ψηφιακής συμπίεσης) και αποθήκευσης δεδομένων και η χρησιμοποίηση καλωδιακής ή ασύρματης σύνδεσης, οπτικών μέσων ή άλλων ηλεκτρομαγνητικών μέσων,

19. «δίκτυο CCN/CSI»: η κοινή πλατφόρμα που βασίζεται στο κοινό δίκτυο επικοινωνιών (CCN) και στην κοινή διεπαφή συστημάτων (CSI), η οποία έχει αναπτυχθεί από την Κοινότητα για την εξασφάλιση όλων των διαβιβάσεων με ηλεκτρονικά μέσα μεταξύ των αρμόδιων τελωνειακών και φορολογικών αρχών.

Άρθρο 3

1. Οι αρμόδιες αρχές που αναφέρονται στο άρθρο 2 σημείο 1 είναι οι αρχές εξ ονόματος των οποίων εφαρμόζεται ο παρών κανονισμός είτε άμεσα είτε με μεταβίβαση αρμοδιοτήτων.

2. Κάθε κράτος μέλος ορίζει μία μοναδική κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης την οποία εξουσιοδοτεί να αναλάβει την κύρια ευθύνη για τις επαφές με τα λοιπά κράτη μέλη στον τομέα της διοικητικής συνεργασίας. Ενημερώνει σχετικά την Επιτροπή και τα άλλα κράτη μέλη.

3. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους μπορεί να ορίζει τις υπηρεσίες διασύνδεσης. Η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης είναι υποχρεω-

▼B

μένη να ενημερώνει τον κατάλογο των εν λόγω υπηρεσιών και να τον θέτει στη διάθεση των κεντρικών υπηρεσιών διασύνδεσης των άλλων ενδιαφερομένων κρατών μελών.

4. Η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους μπορεί επιπλέον να ορίζει, υπό τις προϋποθέσεις που η ίδια καθορίζει, τους αρμόδιους υπαλλήλους που μπορούν να ανταλλάσσουν απευθείας πληροφορίες βάσει του παρόντος κανονισμού. Όταν ενεργεί με τον τρόπο αυτό, δύναται να περιορίζει την εμβέλεια της εν λόγω ανάθεσης εξουσιών. Η κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης είναι υπεύθυνη για την ενημέρωση του εν λόγω καταλόγου υπαλλήλων και για την κοινοποίησή του στις κεντρικές υπηρεσίες διασύνδεσης των άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών.

5. Οι υπάλληλοι που ανταλλάσσουν πληροφορίες δυνάμει των άρθρων 11 και 13 θεωρούνται, σε κάθε περίπτωση, ως οι αρμόδιοι για το σκοπό αυτό υπάλληλοι, τηρουμένων των προϋποθέσεων που ορίζουν οι αρμόδιες αρχές.

6. Όταν μια υπηρεσία διασύνδεσης, ή ένας αρμόδιος υπάλληλος, αποστέλλει ή παραλαμβάνει αίτηση ή απάντηση σε αίτηση συνδρομής, ενημερώνει την κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης του κράτους μέλους της, σύμφωνα με τους όρους που αυτή έχει ορίσει.

7. Όταν μια υπηρεσία διασύνδεσης, ή ένας αρμόδιος υπάλληλος, παραλαμβάνει αίτηση συνδρομής που συνεπάγεται δράση εκτός του εδαφικού ή του επιχειρησιακού χώρου τους, διαβιβάζει αμελλητί την αίτηση αυτή στην κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης του κράτους μέλους της και ενημερώνει σχετικά την αιτούσα αρχή. Στην περίπτωση αυτή, το χρονικό διάστημα που προβλέπεται από το άρθρο 8 άρχεται από την επόμενη ημέρα της διαβίβασης της αίτησης συνδρομής στην κεντρική υπηρεσία διασύνδεσης.

Άρθρο 4

1. Η κατά τον παρόντα κανονισμό υποχρέωση συνδρομής δεν αφορά την παροχή πληροφοριών ή κοινοποίηση εγγράφων που έχουν περιέλθει στις διοικητικές αρχές τις οποίες αναφέρει το άρθρο 1 κατόπιν αδείας ή αιτήσεως δικαστικής αρχής.

2. Ωστόσο, όταν η αρμόδια αρχή έχει την εξουσία σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, να γνωστοποιήσει τις πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται η παράγραφος 1, τότε οι πληροφορίες αυτές μπορούν να γνωστοποιούνται ως μέρος της διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Κάθε γνωστοποίηση του είδους αυτού πρέπει να έχει προηγουμένως την άδεια της δικαστικής αρχής, εάν η ανάγκη μιας τέτοιας άδειας προκύπτει από το εθνικό δίκαιο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΚΑΤΟΠΙΝ ΑΙΤΗΣΕΩΣ

Τμήμα 1

Αίτηση για παροχή πληροφοριών και για διοικητικές έρευνες

Άρθρο 5

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ανακοινώνει τις πληροφορίες στις οποίες αναφέρεται το άρθρο 1, συμπεριλαμβανομένων όσων αφορούν μία ή περισσότερες συγκεκριμένες περιπτώσεις.

2. Χάριν της διαβίβασης των πληροφοριών που αναφέρει η παράγραφος 1, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση προβαίνει, εάν συντρέχει λόγος, στις αναγκαίες διοικητικές έρευνες για να αποκτήσει τις πληροφορίες αυτές.

▼B

3. Η αίτηση την οποία αναφέρει η παράγραφος 1 μπορεί να περιλαμβάνει αιτιολογημένο αίτημα διεξαγωγής συγκεκριμένης διοικητικής έρευνας. Εάν το κράτος μέλος είναι της γνώμης ότι δεν απαιτείται διεξαγωγή διοικητικής έρευνας, ενημερώνει αμέσως την αιτούσα αρχή για τους λόγους που θεμελιώνουν την άποψη αυτή.

4. Για την απόκτηση των επιζητούμενων πληροφοριών ή τη διεξαγωγή της αιτηθείσας διοικητικής έρευνας, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ή η διοικητική αρχή προς την οποία η τελευταία παρέπεμψε το θέμα, ενεργεί όπως θα ενεργούσε και για ίδιο λογαριασμό ή κατ' αίτηση άλλης αρχής του δικού της κράτους μέλους.

Άρθρο 6

Οι αιτήσεις για παροχή πληροφοριών και διεξαγωγή διοικητικών ερευνών βάσει του άρθρου 5 διαβιβάζονται, εφόσον είναι δυνατόν, μέσω υποδείγματος εντύπου το οποίο θεσπίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπει το άρθρο 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 7

1. Κατόπιν αιτήσεως της αιτούσας αρχής, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτησή της ανακοινώνει κάθε συναφή πληροφορία που αποκτά ή έχει στην κατοχή της, καθώς και τα αποτελέσματα των διοικητικών ερευνών, υπό μορφή εκθέσεων, δηλώσεων ή άλλων εγγράφων ή επικυρωμένων ακριβών αντιγράφων ή αποσπασμάτων τους.

2. Η παροχή πρωτότυπων εγγράφων γίνεται μόνον εφόσον οι διατάξεις οι ισχύουσες στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, δεν αντίκεινται σε αυτήν.

Τμήμα 2

Προθεσμία παροχής πληροφοριών

Άρθρο 8

Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέχει τις πληροφορίες τις οποίες αναφέρουν τα άρθρα 5 και 7, το συντομότερο δυνατόν, και το αργότερο τρεις μήνες μετά την ημερομηνία παραλαβής της αίτησης.

Ωστόσο, στην περίπτωση που οι σχετικές πληροφορίες βρίσκονται ήδη στη διάθεση της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, η προθεσμία μειώνεται σε ένα μήνα κατ' ανώτατο όριο.

Άρθρο 9

Για συγκεκριμένες ειδικές κατηγορίες περιπτώσεων, η αιτούσα αρχή και η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορούν να συμφωνούν μεταξύ τους διαφορετικές προθεσμίες από εκείνες που προβλέπονται από το άρθρο 8.

Άρθρο 10

Σε περίπτωση που η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση δεν είναι σε θέση να ανταποκριθεί στην αίτηση εντός της προβλεπόμενης προθεσμίας, ενημερώνει αμέσως γραπτώς την αιτούσα αρχή για τους λόγους που την εμποδίζουν να τηρήσει την εν λόγω προθεσμία και για το πότε υπολογίζει ότι θα μπορέσει, κατά πάσα πιθανότητα, να ανταποκριθεί στο αίτημα.

▼B

Τμήμα 3

Παρουσία στα γραφεία των διοικητικών υπηρεσιών και συμμετοχή στις διοικητικές έρευνες

Άρθρο 11

1. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζει η τελευταία, υπάλληλοι ειδικά εξουσιοδοτημένοι από την αιτούσα αρχή έχουν τη δυνατότητα, για τους σκοπούς της ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρεται από το άρθρο 1, να είναι παρόντες στα γραφεία στα οποία εκτελούν τα καθήκοντά τους οι διοικητικές αρχές του κράτους μέλους στο οποίο είναι εγκατεστημένη η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Στην περίπτωση που οι αιτούμενες πληροφορίες περιέχονται σε έγγραφα στα οποία οι υπάλληλοι της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση έχουν πρόσβαση, στους υπαλλήλους της αιτούσας αρχής παρέχονται αντίγραφα των εγγράφων που περιέχουν τις αιτούμενες πληροφορίες.

2. Κατόπιν συμφωνίας μεταξύ της αιτούσας αρχής και της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και σύμφωνα με τις διαδικασίες που έχει καθορίσει η τελευταία, υπάλληλοι οριζόμενοι από την αιτούσα αρχή δύνανται, για τους σκοπούς της ανταλλαγής πληροφοριών που αναφέρεται στο άρθρο 1, να είναι παρόντες κατά τις διοικητικές έρευνες. Οι διοικητικές έρευνες διεξάγονται αποκλειστικά από υπαλλήλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Οι υπάλληλοι της αιτούσας αρχής δεν ασκούν τις εξουσίες ελέγχου τις οποίες διαθέτουν οι υπάλληλοι της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Μπορούν, ωστόσο, να έχουν πρόσβαση στους ίδιους χώρους και στα ίδια έγγραφα με αυτούς, με τη διαμεσολάβησή τους και για τις ανάγκες της διεξαγόμενης διοικητικής έρευνας και μόνον.

3. Οι υπάλληλοι της αιτούσας αρχής που βρίσκονται σε άλλο κράτος μέλος κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 και 2, πρέπει να είναι σε θέση να επιδεικνύουν ανά πάσα στιγμή γραπτή εξουσιοδότηση στην οποία αναγράφονται τα στοιχεία ταυτότητας και η επίσημη ιδιότητά τους.

Τμήμα 4

Ταυτόχρονοι έλεγχοι

Άρθρο 12

Για το σκοπό της ανταλλαγής των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 1, δύο ή περισσότερα κράτη μέλη μπορούν να συμφωνήσουν να διενεργήσουν στα αντίστοιχα εδάφη τους ταυτόχρονους ελέγχους της φορολογικής κατάστασης ενός ή περισσότερων φορολογουμένων που παρουσιάζουν κοινό ή συμπληρωματικό ενδιαφέρον, κάθε φορά που οι έλεγχοι αυτοί κρίνονται αποτελεσματικότεροι από τους ελέγχους που διεξάγονται σε ένα μόνο κράτος μέλος.

Άρθρο 13

1. Ένα κράτος μέλος καθορίζει κατά τρόπο ανεξάρτητο τους φορολογουμένους τους οποίους προτίθεται να προτείνει για τη διενέργεια ταυτόχρονου ελέγχου. Η αρμόδια αρχή του εν λόγω κράτους μέλους κοινοποιεί στην αρμόδια αρχή των άλλων οικείων κρατών μελών τις περιπτώσεις που προτείνεται να αποτελέσουν αντικείμενο ταυτόχρονων ελέγχων. Αιτιολογεί την επιλογή αυτή, κατά το βαθμό που είναι δυνατόν, παρέχοντας τις πληροφορίες που την οδήγησαν σε αυτή την απόφαση. Προσδιορίζει τη χρονική περίοδο κατά την οποία θα πρέπει να διεξαχθούν οι έλεγχοι αυτοί.

▼B

2. Τα οικεία κράτη μέλη αποφασίζουν τότε αν επιθυμούν να συμμετάσχουν στους ταυτόχρονους ελέγχους. Η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους μόλις λάβει την πρόταση για διενέργεια ταυτόχρονου ελέγχου, επιβεβαιώνει στην αιτούσα αρχή την αποδοχή του αιτήματος ή της ανακοινώνει την αιτιολογημένη απόρριψή του.

3. Κάθε αρμόδια αρχή των οικείων κρατών μελών ορίζει αντιπρόσωπο υπεύθυνο να εποπτεύει και να συντονίζει τις εργασίες ελέγχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΑΙΤΗΣΗ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΚΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

Άρθρο 14

Κατ' αίτηση της αιτούσας αρχής και σύμφωνα με τους κανόνες που διέπουν την κοινοποίηση παρόμοιων πράξεων στο κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένη, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση κοινοποιεί στον παραλήπτη όλες τις πράξεις και αποφάσεις που έχουν εκδοθεί από τις διοικητικές αρχές και αφορούν την εφαρμογή της νομοθεσίας περί ΦΠΑ στο έδαφος του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η αιτούσα αρχή.

Άρθρο 15

Η αίτηση κοινοποίησης, με την οποία επισημαίνεται το αντικείμενο της προς κοινοποίηση πράξης ή απόφασης, περιλαμβάνει το όνομα, τη διεύθυνση και κάθε άλλη πληροφορία χρήσιμη για την εξακρίβωση της ταυτότητας του παραλήπτη.

Άρθρο 16

Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει αμέσως την αιτούσα αρχή για τη συνέχεια που δίνεται στην αίτηση κοινοποίησης και κοινοποιεί, ειδικότερα, την ημερομηνία κατά την οποία η απόφαση ή η πράξη κοινοποιήθηκε στον παραλήπτη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΧΩΡΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΑΙΤΗΣΗ

Άρθρο 17

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των κεφαλαίων V και VI, η αρμόδια αρχή κάθε κράτους μέλους προβαίνει σε αυτόματη ή δομημένη αυτόματη ανταλλαγή των πληροφοριών που αναφέρονται στο άρθρο 1 με την αρμόδια αρχή κάθε άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, στις ακόλουθες περιπτώσεις:

1. όταν θεωρείται ότι οι φόροι επιβάλλονται στο κράτος μέλος προορισμού και η αποτελεσματικότητα του συστήματος ελέγχου εξαρτάται κατ' ανάγκη από τις πληροφορίες που παρέχονται από το κράτος μέλος καταγωγής,

2. όταν ένα κράτος μέλος έχει λόγους να πιστεύει ότι διαπράχθηκε ή ενδέχεται να διαπράχθηκε παραβίαση της νομοθεσίας για το ΦΠΑ στο άλλο κράτος μέλος,

3. όταν υφίσταται κίνδυνος διαφυγής φορολογικών εσόδων στο άλλο κράτος μέλος.

▼B

Άρθρο 18

Σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 καθορίζονται:

1. οι ακριβείς κατηγορίες πληροφοριών που θα αποτελέσουν αντικείμενο ανταλλαγής,

2. η συχνότητα της ανταλλαγής,

3. οι πρακτικές ρυθμίσεις της ανταλλαγής των εν λόγω πληροφοριών.

Κάθε κράτος μέλος καθορίζει κατά πόσον θα λάβει μέρος στην ανταλλαγή συγκεκριμένης κατηγορίας πληροφοριών καθώς και κατά πόσον αυτό θα πρέπει να γίνει με αυτόματο ή δομημένο αυτόματο τρόπο.

Άρθρο 19

Οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών μπορούν, σε κάθε περίπτωση, με αυθόρμητη ανταλλαγή, να διαβιβάζουν μεταξύ τους τις αναφερόμενες στο άρθρο 1 πληροφορίες τις οποίες γνωρίζουν.

Άρθρο 20

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα διοικητικά και οργανωτικά μέτρα που θεωρούν αναγκαία για τη διευκόλυνση των ανταλλαγών που προβλέπονται στο παρόν κεφάλαιο.

Άρθρο 21

Η εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος κεφαλαίου δεν είναι δυνατό να υποχρεώνει το κράτος μέλος να επιβάλλει νέες υποχρεώσεις στους φορολογούμενους για ΦΠΑ σχετικά με τη συγκέντρωση των πληροφοριών ούτε να επιβάλλει στα κράτη μέλη δυσανάλογο διοικητικό φόρτο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΚΑΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΕΙΔΙΚΑ ΤΙΣ ΕΝΔΟΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΕΣ

Άρθρο 22

1. Κάθε κράτος μέλος τηρεί ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία αποθηκεύει και επεξεργάζεται τις πληροφορίες που συλλέγει σύμφωνα με το άρθρο 22 παράγραφος 6 στοιχείο β), υπό τη μορφή που περιλαμβάνεται στο άρθρο 28η της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Προκειμένου να είναι δυνατή η χρησιμοποίηση των πληροφοριών αυτών στο πλαίσιο των προβλεπόμενων από τον παρόντα κανονισμό διαδικασιών, οι εν λόγω πληροφορίες πρέπει να αποθηκεύονται επί πενταετία τουλάχιστον μετά τη λήξη του ημερολογιακού έτους κατά το οποίο επιβάλλεται να δίδεται πρόσβαση στις πληροφορίες.

2. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε η βάση δεδομένων να είναι ενημερωμένη, πλήρης και ακριβής.

Δυνάμει της διαδικασίας του άρθρου 44 παράγραφος 2 θεσπίζονται κριτήρια βάσει των οποίων καθορίζεται ποιες τροποποιήσεις δεν είναι συναφείς, ουσιαστικές ή χρήσιμες και μπορούν κατά συνέπεια να παραλείπονται.

▼B

Άρθρο 23

Με βάση τις πληροφορίες που αποθηκεύονται σύμφωνα με το άρθρο 22, η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους απαιτεί από τα άλλα κράτη μέλη να της κοινοποιούν αμελλητί, όλες τις ακόλουθες πληροφορίες, αυτομάτως, στις οποίες αυτή μπορεί επίσης να έχει άμεση πρόσβαση:

1. τους αριθμούς φορολογικού μητρώου ΦΠΑ που χορηγεί το κράτος μέλος που λαμβάνει τις πληροφορίες,

2. η συνολική αξία όλων των ενδοκοινοτικών παραδόσεων αγαθών προς τα πρόσωπα στα οποία έχουν χορηγηθεί οι αριθμοί αυτοί από όλες τις επιχειρήσεις που έχουν αριθμό φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο κράτος μέλος που παρέχει τις πληροφορίες.

Οι αξίες που αναφέρονται στο σημείο 2 εκφράζονται στο νόμισμα του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες και αφορούν ημερολογιακά τρίμηνα.

Άρθρο 24

Με βάση τις πληροφορίες που αποθηκεύονται σύμφωνα με το άρθρο 22 και όπου το κρίνει απαραίτητο για τον έλεγχο της ενδοκοινοτικής απόκτησης αγαθών, αποκλειστικά δε και μόνο για την πρόληψη της παραβίασης της νομοθεσίας για το ΦΠΑ, η αρμόδια αρχή κράτους μέλους λαμβάνει αμελλητί όλες τις ακόλουθες πληροφορίες, αυτομάτως, στις οποίες μπορεί επίσης να έχει άμεση πρόσβαση με ηλεκτρονικά μέσα:

1. τους αριθμούς φορολογικού μητρώου ΦΠΑ των προσώπων που πραγματοποίησαν τις παραδόσεις που αναφέρονται στο άρθρο 23 σημείο 2 και

2. τη συνολική αξία των παραδόσεων αυτών που πραγματοποίησε κάθε τέτοιο πρόσωπο προς κάθε άλλο πρόσωπο στο οποίο έχει χορηγηθεί αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ, όπως αναφέρεται στο άρθρο 23 σημείο 1.

Οι αξίες που αναφέρονται στο σημείο 2 εκφράζονται στο νόμισμα του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες και αφορούν ημερολογιακά τρίμηνα.

Άρθρο 25

1. Εφόσον η αρμόδια αρχή κράτους μέλους υποχρεούται να επιτρέπει την πρόσβαση στις πληροφορίες βάσει των άρθρων 23 και 24, τότε το πράττει, το ταχύτερο δυνατόν, και το αργότερο εντός προθεσμίας τριών μηνών από το τέλος του ημερολογιακού τριμήνου στο οποίο αναφέρονται οι πληροφορίες.

2. Κατά παρέκκλιση της παραγράφου 1, στην περίπτωση που προστίθενται πληροφορίες στη βάση δεδομένων υπό τις συνθήκες που προβλέπονται στο άρθρο 22, η πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές παρέχεται, το συντομότερο δυνατό, και το αργότερο εντός τριών μηνών μετά το τρίμηνο κατά το οποίο συγκεντρώθηκαν οι συμπληρωματικές πληροφορίες.

3. Οι συνθήκες υπό τις οποίες παρέχεται πρόσβαση στις διορθωμένες πληροφορίες μπορούν να καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 26

Εάν, για την εφαρμογή των άρθρων 22 έως 25, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αποθηκεύουν πληροφορίες σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και ανταλλάσσουν τις πληροφορίες αυτές με ηλεκτρονικά μέσα,

▼B

λαμβάνουν τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίζουν την τήρηση του άρθρου 41.

Άρθρο 27

1. Κάθε κράτος μέλος τηρεί ηλεκτρονική βάση δεδομένων στην οποία περιέχεται μητρώο των προσώπων στα οποία έχει χορηγηθεί αριθμός φορολογικού μητρώου ΦΠΑ στο συγκεκριμένο κράτος μέλος.

2. Η αρμόδια αρχή κράτους μέλους μπορεί, οποτεδήποτε, να λαμβάνει απευθείας ή να ζητεί να της διαβιβάζεται επιβεβαίωση, βάσει των δεδομένων που αποθηκεύονται σύμφωνα με το άρθρο 22, της εγκυρότητας του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ δυνάμει του οποίου κάποιο πρόσωπο πραγματοποίησε ή δέχθηκε ενδοκοινοτική παράδοση αγαθών ή παροχή υπηρεσιών.

Κατόπιν ειδικής αιτήσεως, η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση γνωστοποιεί επίσης την ημερομηνία χορήγησης και, ενδεχομένως, την ημερομηνία παύσης της ισχύος του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ.

3. Κατόπιν αιτήσεως, η αρμόδια αρχή παρέχει επίσης αμέσως το όνομα και τη διεύθυνση του προσώπου στο οποίο έχει χορηγηθεί ο αριθμός, εφόσον οι πληροφορίες αυτές δεν αποθηκεύονται από την αιτούσα αρχή ενόψει ενδεχόμενης μεταγενέστερης χρήσης.

4. Οι αρμόδιες αρχές κάθε κράτους μέλους μεριμνούν ώστε τα πρόσωπα που αφορούν οι ενδοκοινοτικές παραδόσεις αγαθών ή παροχές υπηρεσιών και, για το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/38/ΕΚ, τα πρόσωπα που παρέχουν τις υπηρεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 9 παράγραφος 2 στοιχείο ε) τελευταία περίπτωση της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ να μπορούν να λαμβάνουν επιβεβαίωση της εγκυρότητας του αριθμού φορολογικού μητρώου ΦΠΑ οιουδήποτε συγκεκριμένου προσώπου.

Για το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/38/ΕΚ, τα κράτη μέλη παρέχουν την επιβεβαίωση αυτή, ιδίως με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με την αναφερόμενη στο άρθρο 44 παράγραφος 2 διαδικασία.

5. Όταν, για την εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 4, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών αποθηκεύουν πληροφορίες σε ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων και ανταλλάσσουν τις πληροφορίες αυτές με ηλεκτρονικά μέσα, λαμβάνουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να εξασφαλίζουν την τήρηση του άρθρου 41.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΚΑΘΕΣΤΩΤΟΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 26Γ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 77/388/ΕΟΚ

Άρθρο 28

Οι ακόλουθες διατάξεις εφαρμόζονται για το ειδικό καθεστώς που προβλέπεται στο άρθρο 26γ της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ. Οι ορισμοί που περιέχονται στο σημείο Α του εν λόγω άρθρου εφαρμόζονται ωσαύτως για τους σκοπούς του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 29

1. Οι πληροφορίες προς το κράτος μέλος εγγραφής εκ μέρους του μη εγκατεστημένου υποκείμενου στο φόρο κατά την έναρξη των δραστηριοτήτων του, όπως προβλέπεται στο άρθρο 26γ σημείο Β παράγραφος 2 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, υποβάλλονται με ηλεκτρονικό τρόπο. Οι τεχνικές λεπτομέρειες, συμπεριλαμβανομένου ενός κοι-

▼B

νού ηλεκτρονικού μηνύματος, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 44 παράγραφος 2.

2. Το κράτος μέλος εγγραφής διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές, με ηλεκτρονικά μέσα, στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών εντός δέκα ημερών από το τέλος του μηνός στη διάρκεια του οποίου έλαβε τις πληροφορίες από τον μη εγκατεστημένο υποκείμενο στο φόρο. Ομοίως, οι αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών ενημερώνονται για το χορηγηθέντα αριθμό φορολογικού μητρώου. Οι τεχνικές λεπτομέρειες, συμπεριλαμβανομένου ενός κοινού ηλεκτρονικού μηνύματος με το οποίο διαβιβάζονται οι πληροφορίες αυτές, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 44 παράγραφος 2.

3. Το κράτος μέλος εγγραφής ενημερώνει αμελλητί, με ηλεκτρονικά μέσα, τις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών, σε περίπτωση που μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο διαγράφεται από το φορολογικό μητρώο.

Άρθρο 30

Η δήλωση φόρου προστιθεμένης αξίας, η οποία περιλαμβάνει τις λεπτομέρειες που αναφέρονται στο άρθρο 26γ σημείο Β, παράγραφος 5 δεύτερο εδάφιο της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ, υποβάλλεται με ηλεκτρονικό τρόπο. Οι τεχνικές λεπτομέρειες, συμπεριλαμβανομένου ενός κοινού ηλεκτρονικού μηνύματος, καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Το κράτος μέλος εγγραφής διαβιβάζει τις πληροφορίες αυτές, με ηλεκτρονικά μέσα, στην αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που αφορούν, το αργότερο εντός δέκα ημερών από το τέλος του μηνός στη διάρκεια του οποίου παρέλαβε τη δήλωση. Τα κράτη μέλη που είχαν απαιτήσει τη συμπλήρωση φορολογικής δήλωσης σε εθνικό νόμισμα εκτός του ευρώ, μετατρέπουν τα ποσά σε ευρώ με τη συναλλαγματική ισοτιμία που ισχύει την τελευταία ημέρα της περιόδου. Η μετατροπή γίνεται σύμφωνα με τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα την ημέρα εκείνη ή, εάν δεν υπήρξε δημοσίευση τη συγκεκριμένη ημέρα, τις ισοτιμίες της επόμενης ημέρας δημοσίευσης. Οι τεχνικές λεπτομέρειες της διαβίβασης των πληροφοριών αυτών καθορίζονται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 44 παράγραφος 2.

Το κράτος μέλος εγγραφής διαβιβάζει, με ηλεκτρονικά μέσα, στο κράτος μέλος κατανάλωσης τις πληροφορίες που απαιτούνται για τη σύνδεση κάθε πληρωμής με την αντίστοιχη τριμηνιαία φορολογική δήλωση.

Άρθρο 31

Οι διατάξεις του άρθρου 22 εφαρμόζονται και στις πληροφορίες τις οποίες συλλέγει το κράτος μέλος εγγραφής, σύμφωνα με το άρθρο 26γ σημείο Β παράγραφοι 2 και 5 της οδηγίας 77/388/ΕΟΚ.

Άρθρο 32

Το κράτος μέλος εγγραφής εξασφαλίζει ότι το ποσό που του έχει καταβάλει ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος στο φόρο, μεταφέρεται σε τραπεζικό λογαριασμό σε ευρώ, που έχει υποδείξει το κράτος μέλος κατανάλωσης στο οποίο οφείλεται ο φόρος. Τα κράτη μέλη που είχαν απαιτήσει την καταβολή του φόρου σε εθνικό νόμισμα εκτός του ευρώ μετατρέπουν τα ποσά σε ευρώ με τη συναλλαγματική ισοτιμία που ισχύει την τελευταία ημέρα της φορολογικής περιόδου. Η μετατροπή γίνεται σύμφωνα με τις συναλλαγματικές ισοτιμίες που δημοσίευσε η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα την ημέρα εκείνη ή, εάν δεν υπήρξε δημοσίευση τη συγκεκριμένη ημέρα, τις ισοτιμίες της επόμενης ημέρας δημοσίευσης. Η μεταφορά πραγματοποιείται αργότερο εντός δέκα ημερών μετά το τέλος του μήνα στη διάρκεια του οποίου πραγματοποιήθηκε η πληρωμή.

▼B

Εάν ο μη εγκατεστημένος υποκείμενος σε φόρο δεν καταβάλει το συνολικό ποσό του οφειλόμενου φόρου, το κράτος μέλος εγγραφής εξασφαλίζει ότι τα ποσά μεταβιβάζονται στα κράτη μέλη κατανάλωσης κατ' αναλογία με το φόρο που οφείλεται σε κάθε κράτος μέλος. Το κράτος μέλος εγγραφής ενημερώνει, με ηλεκτρονικά μέσα, τις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών κατανάλωσης.

Άρθρο 33

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν, με ηλεκτρονικά μέσα, στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών τους σχετικούς αριθμούς τραπεζικών λογαριασμών για την κατάθεση των ποσών σύμφωνα με το άρθρο 32.

Τα κράτη μέλη κοινοποιούν αμελλητί, με ηλεκτρονικά μέσα, στις αρμόδιες αρχές των άλλων κρατών μελών και την Επιτροπή οποιεσδήποτε μεταβολές του κανονικού φορολογικού συντελεστή.

Άρθρο 34

Τα άρθρα 28 έως 33 εφαρμόζονται για την περίοδο που προβλέπεται από το άρθρο 4 της οδηγίας 2002/38/ΕΚ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Άρθρο 35

1. Τα κράτη μέλη και η Επιτροπή εξετάζουν και αξιολογούν τη λειτουργία του συστήματος διοικητικής συνεργασίας που προβλέπεται στον παρόντα κανονισμό. Η επιτροπή συγκεντρώνει στοιχεία από την πείρα των κρατών μελών με στόχο τη βελτίωση της λειτουργίας αυτού του συστήματος.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή κάθε διαθέσιμη πληροφορία σχετικά με την εκ μέρους τους εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

3. Κατάλογος των στατιστικών στοιχείων για την αξιολόγηση του παρόντος κανονισμού καταρτίζεται σύμφωνα με τη διαδικασία του άρθρου 44 παράγραφος 2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν τα στοιχεία αυτά στην Επιτροπή εφόσον είναι διαθέσιμα, ενώ η κοινοποίηση αυτή δεν πιθανολογείται να προκαλέσει αδικαιολόγητο διοικητικό φόρτο.

4. Ενόψει της αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας του ισχύοντος συστήματος διοικητικής συνεργασίας για την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής και της φοροαποφυγής, τα κράτη μέλη έχουν τη δυνατότητα να γνωστοποιούν στην Επιτροπή κάθε άλλη πληροφορία που αναφέρεται στο άρθρο 1.

5. Η Επιτροπή διαβιβάζει τις πληροφορίες που αναφέρονται στις παραγράφους 2, 3 και 4 στα λοιπά ενδιαφερόμενα κράτη μέλη.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VIII

ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕ ΤΙΣ ΤΡΙΤΕΣ ΧΩΡΕΣ

Άρθρο 36

1. Όταν η αρμόδια αρχή κράτους μέλους λαμβάνει πληροφορίες από τρίτη χώρα, αυτή η αρχή δύναται να τις διαβιβάζει στις αρμόδιες αρχές των κρατών μελών που ενδέχεται να ενδιαφέρονται σχετικά και, οπωσδήποτε, σε όσες διατυπώνουν σχετικό αίτημα, εφόσον αυτό επιτρέπε-

▼B

ται δυνάμει των ρυθμίσεων που διέπουν την παροχή συνδρομής με τη συγκεκριμένη τρίτη χώρα.

2. Αν η ενδιαφερόμενη τρίτη χώρα έχει δεσμευθεί να παρέχει την αναγκαία συνδρομή για να συγκεντρωθούν όλα τα αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με τον παράτυπο χαρακτήρα των πράξεων που φαίνεται να αντιβαίνουν στη νομοθεσία για το ΦΠΑ, είναι δυνατό να γνωστοποιούνται στη χώρα αυτή οι πληροφορίες που έχουν συγκεντρωθεί κατ' εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, με τη συγκατάθεση των αρμδΙων αρχών που τις έχουν παράσχει, σύμφωνα με τις εσωτερικές τους διατάξεις όσον αφορά τη διαβίβαση δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα σε τρίτες χώρες.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IX

ΟΡΟΙ ΠΟΥ ΔΙΕΠΟΥΝ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 37

Οι γνωστοποιούμενες βάσει του παρόντος κανονισμού πληροφορίες παρέχονται, στο μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, με ηλεκτρονικά μέσα, σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που πρόκειται να θεσπισθούν βάσει της διαδικασίας που προβλέπεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2.

Άρθρο 38

Οι αιτήσεις παροχής συνδρομής, συμπεριλαμβανομένων των αιτήσεων κοινοποίησης πληροφοριών, και τα επισυναπτόμενα σε αυτές δικαιολογητικά, μπορούν να διατυπώνονται σε οποιαδήποτε γλώσσα συμφωνήσουν η αιτούσα αρχή και η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση. Οι εν λόγω αιτήσεις συνοδεύονται από μετάφραση στην επίσημη γλώσσα ή σε μια από τις επίσημες γλώσσες του κράτους μέλους όπου είναι εγκατεστημένη η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, μόνον σε ειδικές περιπτώσεις όπου η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση αναφέρει μια αιτία για την οποία ζητεί αυτήν τη μετάφραση.

Άρθρο 39

Για το χρονικό διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 4 της οδηγίας 2002/38/ΕΚ, η Επιτροπή και τα κράτη μέλη εξασφαλίζουν ότι αυτά τα υφιστάμενα ή νέα συστήματα διαβίβασης και ανταλλαγής πληροφοριών τα οποία απαιτούνται για τις ανταλλαγές πληροφοριών που περιγράφονται από τα άρθρα 29 και 30 είναι λειτουργικά. Η Επιτροπή είναι υπεύθυνη για οποιαδήποτε προσαρμογή του κοινού δικτύου επικοινωνιών/κοινής διεπαφής συστημάτων (CCN/CSI) απαιτείται για την ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών μεταξύ κρατών μελών. Τα κράτη μέλη είναι υπεύθυνα για οποιαδήποτε προσαρμογή των συστημάτων τους απαιτείται για την ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών μέσω του CCN/CSI.

Τα κράτη μέλη παραιτούνται από κάθε αίτημα κάλυψης των εξόδων που προκύπτουν από την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού εκτός, κατά περίπτωση, από τις αμοιβές που καταβάλλονται σε εμπειρογνώμονες.

Άρθρο 40

1. Η αρχή κράτους μέλους στην οποία υποβάλλεται η αίτηση παρέχει στην αιτούσα αρχή άλλου κράτους μέλους τις πληροφορίες που αναφέρονται στο άρθρο 1, υπό την προϋπόθεση ότι:

α) ο αριθμός και η φύση των αιτήσεων παροχής πληροφοριών, οι οποίες υποβάλλονται από την αιτούσα αρχή σε συγκεκριμένη χρο-

▼B

νική περίοδο, δεν επιβάλλουν δυσανάλογο διοικητικό φόρτο στην αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση·

β) η αιτούσα αρχή έχει εξαντλήσει τις συνήθεις πηγές πληροφοριών τις οποίες θα μπορούσε να χρησιμοποιήσει ανάλογα με τις περιστάσεις για να λάβει τις αιτούμενες πληροφορίες χωρίς να κινδυνεύει η επίτευξη του επιδιωκόμενου αποτελέσματος.

2. Ο παρών κανονισμός δεν επιβάλλει την υποχρέωση διεξαγωγής ερευνών ή διαβίβασης πληροφοριών, όταν η νομοθεσία ή η διοικητική πρακτική του κράτους μέλους, το οποίο θα έπρεπε να παράσχει τις πληροφορίες, δεν επιτρέπει στο κράτος μέλος ούτε να διεξάγει τις έρευνες αυτές ούτε να συλλέγει ή να χρησιμοποιεί τις συγκεκριμένες πληροφορίες για τους κατ' ιδίαν σκοπούς του εν λόγω κράτους μέλους.

3. Η αρμόδια αρχή ενός κράτους μέλους μπορεί να αρνείται να παράσχει πληροφορίες στην περίπτωση που το εν λόγω κράτος μέλος αδυνατεί, για νομικούς λόγους, να παράσχει τέτοιες πληροφορίες. Η Επιτροπή ενημερώνεται για τους λόγους της άρνησης από το κράτος μέλος στο οποίο υποβάλλεται η αίτηση.

4. Η άρνηση διαβίβασης πληροφοριών είναι δυνατή στην περίπτωση που η διαβίβαση αυτή θα οδηγούσε στην κοινολόγηση εμπορικού, βιομηχανικού ή επαγγελματικού απορρήτου ή εμπορικής μεθόδου, ή πληροφορίας της οποίας η κοινολόγηση θα ήταν αντίθετη προς τη δημόσια τάξη.

5. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενημερώνει την αιτούσα αρχή για τους λόγους απόρριψης του αιτήματος συνδρομής.

6. Σύμφωνα με τη διαδικασία που αναφέρεται στο άρθρο 44 παράγραφος 2, δύναται να θεσπισθεί ένα ελάχιστο ποσό το οποίο μπορεί να οδηγήσει σε αίτηση συνδρομής.

Άρθρο 41

1. Οι πληροφορίες που γνωστοποιούνται, υπό οποιαδήποτε μορφή, σύμφωνα με τον παρόντα κανονισμό, καλύπτονται από την υποχρέωση τήρησης του επαγγελματικού απόρρητου και τυγχάνουν της προστασίας που προβλέπεται για τέτοιου είδους πληροφορίες τόσο από το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο περιήλθαν, όσο και από τις αντίστοιχες διατάξεις που εφαρμόζονται στις κοινοτικές αρχές.

Οι πληροφορίες αυτές μπορούν να χρησιμοποιούνται για τους σκοπούς του προσδιορισμού της φορολογητέας βάσης ή για την είσπραξη και το διοικητικό έλεγχο των φόρων.

Οι πληροφορίες αυτές μπορούν επίσης να χρησιμοποιούνται για τον προσδιορισμό των άλλων εισφορών, δασμών και φόρων που καλύπτονται από το άρθρο 2 της οδηγίας 76/308/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 1976, για την αμοιβαία συνδρομή για την είσπραξη απαιτήσεων σχετικών με ορισμένες εισφορές, δασμούς, φόρους και άλλα μέτρα ([1]).

Επιπλέον, οι πληροφορίες αυτές δύνανται να χρησιμοποιούνται σε δικαστικές διαδικασίες που ενδέχεται να συνεπάγονται κυρώσεις, λόγω παραβιάσεων της φορολογικής νομοθεσίας με την επιφύλαξη των γενικών κανόνων και νομικών διατάξεων που διέπουν τα δικαιώματα των εναγομένων και των μαρτύρων σε τέτοιου είδους διαδικασίες.

2. Τα δεόντως διαπιστευμένα πρόσωπα από την αρχή πιστοποίησης της ασφάλειας (SAA) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μπορούν να έχουν πρόσβαση στις πληροφορίες αυτές μόνο στο βαθμό που απαιτείται για την επιμέλεια, συντήρηση και ανάπτυξη του δικτύου CCN/CSI.

([1]) ΕΕ L 73 της 19.3.1976, σ. 18· οδηγία όπως τροποποιήθηκε τελευταία από την οδηγία 2001/44/ΕΚ (ΕΕ L 175 της 28.6.2001, σ. 17).

▼B

3. Κατά παρέκκλιση από την παράγραφο 1, η αρμόδια αρχή του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες επιτρέπει τη χρησιμοποίησή τους για άλλους σκοπούς στο κράτος μέλος της αιτούσας αρχής, όταν, σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους μέλους της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση, επιτρέπεται η χρησιμοποίησή τους για παρόμοιους σκοπούς.

4. Όταν η αιτούσα αρχή κρίνει ότι οι πληροφορίες τις οποίες έλαβε από την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση ενδέχεται να φανούν χρήσιμες στην αρμόδια αρχή τρίτου κράτους μέλους, μπορεί να τις διαβιβάζει σε αυτήν. Ενημερώνει σχετικά την αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση εκ των προτέρων. Η αρχή στην οποία υποβάλλεται η αίτηση μπορεί να υπαγάγει την εν λόγω διαβίβαση πληροφοριών, προς ένα τρίτο μέρος, στην παροχή της προηγούμενης συγκατάθεσής της.

5. Για τους σκοπούς της ορθής εφαρμογής του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη περιορίζουν την έκταση των υποχρεώσεων και των δικαιωμάτων που προβλέπονται στο άρθρο 10, στο άρθρο 11 παράγραφος 1 και στα άρθρα 12 και 21 της οδηγίας 95/46/ΕΚ, στο βαθμό που αυτό κρίνεται αναγκαίο προκειμένου να μη θίγεται η διασφάλιση των συμφερόντων που αναφέρονται στο άρθρο 13 στοιχείο ε) της εν λόγω οδηγίας.

Άρθρο 42

Οι αναφορές, οι βεβαιώσεις και τα οποιαδήποτε άλλα έγγραφα, ή τα επικυρωμένα αντίγραφα και αποσπάσματά τους, τα οποία συγκεντρώνουν οι υπάλληλοι της αρχής στην οποία υποβάλλεται η αίτηση και τα οποία διαβιβάζονται στην αιτούσα αρχή στις περιπτώσεις παροχής συνδρομής που προβλέπονται από τον παρόντα κανονισμό, είναι δυνατό να χρησιμοποιούνται ως αποδεικτικά στοιχεία από τα αρμόδια όργανα του κράτους μέλους της αιτούσας αρχής, όπως ακριβώς και τα αντίστοιχα έγγραφα που διαβιβάζονται από άλλη αρχή της εν λόγω χώρας.

Άρθρο 43

1. Για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού, τα κράτη μέλη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία μέτρα για:

α) τη διασφάλιση καλού εσωτερικού συντονισμού μεταξύ των αρμόδιων αρχών που αναφέρονται στο άρθρο 3·

β) την καθιέρωση άμεσης συνεργασίας μεταξύ των ειδικά εξουσιοδοτημένων για το συντονισμό αυτό αρχών·

γ) για τη διασφάλιση της ορθής λειτουργίας του συστήματος ανταλλαγής πληροφοριών που προβλέπει ο παρών κανονισμός.

2. Η Επιτροπή γνωστοποιεί, το συντομότερο δυνατό, σε κάθε κράτος μέλος, τις πληροφορίες που λαμβάνει και τις οποίες είναι σε θέση να παράσχει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ X

ΓΕΝΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 44

1. Η Επιτροπή επικουρείται από τη μόνιμη επιτροπή διοικητικής συνεργασίας (εφεξής αποκαλούμενη «επιτροπή»).

2. Οσάκις γίνεται αναφορά στην παρούσα παράγραφο, εφαρμόζονται τα άρθρα 5 και 7 της απόφασης 1999/468/ΕΚ, τηρουμένων των διατάξεων του άρθρου 8 της εν λόγω απόφασης.

▼B

Η προθεσμία που προβλέπεται στο άρθρο 5 παράγραφος 6 της απόφασης 1999/468/ΕΚ καθορίζεται σε τρεις μήνες.

3. Η επιτροπή θεσπίζει τον εσωτερικό κανονισμό της.

Άρθρο 45

1. Κάθε τρία έτη από την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος κανονισμού, η Επιτροπή υποβάλλει στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και στο Συμβούλιο έκθεση για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού.

2. Τα κράτη μέλη γνωστοποιούν στην Επιτροπή το κείμενο των οποιωνδήποτε διατάξεων εσωτερικού δικαίου που θεσπίζουν στον τομέα που διέπει ο παρών κανονισμός.

Άρθρο 46

1. Οι διατάξεις του παρόντος κανονισμού δεν θίγουν την εκτέλεση ευρύτερων υποχρεώσεων σχετικά με την αμοιβαία συνδρομή που απορρέουν από άλλες νομικές πράξεις, συμπεριλαμβανομένων ενδεχόμενων διμερών ή πολυμερών συμφωνιών.

2. Όταν τα κράτη μέλη συνάπτουν διμερείς συμφωνίες επί θεμάτων στους τομείς που αποτελούν αντικείμενο του παρόντος κανονισμού, πλην της ρυθμίσεως μεμονωμένων περιπτώσεων, ενημερώνουν αμελλητί την Επιτροπή. Η Επιτροπή ενημερώνει με τη σειρά της τα άλλα κράτη μέλη.

Άρθρο 47

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 218/92 καταργείται.

Οι παραπομπές στον καταργηθέντα κανονισμό νοούνται ως παραπομπές στον παρόντα κανονισμό.

Άρθρο 48

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την 1η Ιανουαρίου 2004.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.